

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

tages fra hans Grund, ligeledes mod fuld Erstatning.

I § 8 foreslaas det, at Anlæggenes Udførelse skal varetages af teknisk sagkyndige, antagne af Landbrugsministeren, eventuelt efter Forhandling med et Udvalg af Lods- ejere, hvis der findes et saadant Udvalg. Dernæst skal i Fremtiden, naar Planen er gennemført, Administrationen overgaa til et Landvindingslag, som vælges for hvert saadant Projekts Omraade. Den fremtidige Vedligeholdelse kontrolleres af Landbrugs- ministeren efter Forhandling med Ministe- ren for offentlige Arbejder; naar Staten ofrer saa store Beløb, er det kun rimeligt, at den ogsaa fører et vist Tilsyn i Fremtiden. Der indføres i § 10, som i andre lignende Love, Stempelfrihed for Dokumenter.

Endelig skal jeg nævne, at Landbrugs- ministeren i § 13 bemyndiges til for Finans- aarene 1940—41 og 1941—42 at træffe Bestemmelse om Gennemførelse af Foran- staltninger til de omhandlede Formaal til et Beløb af 25 Mill. Kr.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling og hurtigt Gennemførelse i det høje Ting.

Jørgen Møller: Naar man har fulgt Forhandlingerne om det foregaaende Lov- forslag, kan man være i Tvivl om, hvorvidt visse Arbejder skal udføres efter dette eller det foregaaende Lovforslag, men, som den højtærede Minister sagde, Hovedsagen er, at Arbejdet kommer i Gang.

Det er store og gode Formaal, som det foreliggende Forslag om Landvinding tager Sigte paa at fremme. Forslaget er godt egnet til Modarbejdelse af Arbejdsløsheden, fordi næsten alle de 25 Mill. Kr., som kan anvendes til de i Lovforslaget nævnte For- maal, er Arbejdsløn, men dernæst har Ar- bejdet et nyt stort Formaal: at skabe nye Landarealer til Fremme af Produktionen af Korn og Foder. At denne Opgave er af stor samfundsmæssig Betydning, staar klart for enhver, der ved, hvilken Nedskæring af Husdyrholdet der har fundet Sted, netop fordi vi savner Korn og andre Foderstoffer. I de sidste 5—6 Aar, før Krigen brød ud, har Danmark hvert Aar gennemsnitligt indført 700 000 t Korn og ca. 900 000 t Foderstoffer. Denne Indførsel har for største

Delen dannet Grundlaget for en Eksport af ca. 4 Millioner Svin og ca. 200 Mill. kg Smør om Aaret, ligesom vi gennem Indførselen af Korn har kunnet sikre et meget stort Hønse- hold og dermed en Eksport af Æg fra Dan- mark. Ingen ved noget om, hvorledes Danmarks Eksport og Import vil forme sig i den Tid, der kommer, men de Tal, jeg her har nævnt, viser, hvor nødvendigt det er, at vort Land i størst muligt Omfang bliver selvforsynende paa dette Omraade, og at dette sker snarest muligt, for at vi kan holde vor Landbrugseksport i Gang og eventuelt spare Valuta til andre Formaal end til Ind- køb til Landbruget.

Naar Lovforslaget fører Titelen Land- vinding, har man ved Landvinding ikke alene tænkt paa Inddigning ved Landets Kyster, men der er i høj Grad tænkt paa Afvanding af Arealer, som nu henligger uden at give nævneværdigt Udbytte. I § 1 siges det, at Landbrugsministeren bemyndiges til efter Anmodning af interesserede Lodsejere og efter Indstilling fra et af Landbrugsmini- sterens nedsat Landvindingsudvalg at be- stemme, at der foretages Foranstaltninger til Landvinding, Afvanding og Beskyttelse af lave Arealer samt Anlæg af Forbindelses- veje o. s. v. Noget, man allerede nu drøfter i interesserede Kredse, er, hvorvidt ogsaa enkelte Jordejere kan komme i Betragtning i Henhold til det foreliggende Lovforslag. Naar f. Eks. en Mand har liggende et større Areal Mosejord eller andet, som han ikke kan udnytte i den Tilstand, det henligger i — og den Slags Arealer findes der maaske mange af —, saa spørger man allerede nu: Ja, men skal der da absolut være flere Lods- ejere, for at vi kan anvende denne Lov? Det vil vel afhænge af, af hvilken Karakter Ønskerne fra en saadan Jordbesidder er, og om det Arbejde, der ønskes udført, har saa stor Værdi, at der overhovedet er Rime- lighed i at lade Arbejdet udføre.

Med Hensyn til § 2 synes jeg i og for sig, at Fordelingen af Udgifterne er god. Jeg vil dog gerne pege paa tredje Afsnit af § 2, hvor der staar, at de enkelte Lods- ejeres Bidrag fastsættes ved Forlig eller Kendelse af Afvandingskommissionen under Hensyn til den Nytté, hver enkelt Ejend- om har af Foranstaltningens Udførelse. Det maa haabes, at der kan opnaas Forlig om Bidragene, men der gives jo Tilfælde